

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint kétfél: hétfőn, kedden, szórdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ótásasos petitorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több... Bélyegdíj: minden bejelentésért külön 80 kr.

Előfizetési árak:

Helyben és postán külvide Egy évre 10 ft. Negyed évre 5 ft 50 kr. Fél évre 3. Egy év szám... Előfizetési pénz a minden külföldi: főpénz, VÉSENY-ház, földesit és szerkesztőnek bérmentve küldendő.

Előfizetési helyek:

TELEGDI K. LAJOS és társ. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésben és a szerkesztőségben. Együtt a postahivatalok után.

Debreczen, jan. 11.

(P.) Jeleztük már egy ízben, hogy a mi kedves horvát testvéreink milyen aynafaságos indulattal vannak irántunk; tudjuk, hogy a meszebeli béka pöfeszke...

Különfelek.

A borotválkozókknak. Londonban egy új nemű borotva nagy feltűnést keltett a borbélyok körében. Ezen borotva ugyan alkotva, hogy szappanos nélkül is használható.

— Párisban a múlt évben 47,306 ember halt meg.

Az első debreczeni árverési intézetben

Jan. 11-én délután 2 óráig 13- és 14-kén árverés tartott, melyben a múlt évről meg fennmaradt tárgyak oklevélnek elárverelték. A megvétel arany és ezüst órák, kisművek, papírok, pisztolyok, puskák, revolverek, fém és nőruba, bunnak, kendők, ékszerek, cipők, fehérszalagok és agyagmunkák, 1 varrogép, 1 pénzszelvény, 1 éjjeli szekrény, 1 fekete selyem ruha, több selyemkendő stb.

— Az elárverendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap bárki által megtekinthető. Felkeresnek mindazok, kik tárgyaikat eladásra vagy átadásra szándékoznak, hogy azt megismerjék, a következők között: mert akkor ezen tárgyak a következők között megjelenő árakban megvásárolhatók.

PARFUMERIE... Myrrhine. Kínáló szájvíz, mely a borkő lerakódást, valamint foltosodást megelôz. Megrendelhet minden ártalossági megjelöléssel. Nachfolger Carl Thies.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. szék mint telekkönyv-író hatóság megjelölésére keltetik hogy Liebenauer Mihály végrehajtónak Csengeri Sándornak végrehajtási szándék elleni végrehajtási ügyében felöltött a debreczeni 2672 sz. tk-ben megjelölt 3529 számú ház és teleknek 1400 fortra megvételére az 1879 évi Január hó 25-ik napján délután 2 óráig, mint első és 1879 évi február hó 25-ik napján délután 3 óráig mint második határidőben a törvényszék árverési termekében végrendelet szerinti Meszaros László által megjelölt nyilvántartott árverésen követendő feltételekkel nyilvános árverésen követendő feltételekkel együtt eladandó fog. m. m. l. sz. Kiküldött árverési hirdetmény, melyben az első árverésnek az árverésre kiírt dírtól nem fog eladandó 2-szer Árverési kiadvány tartoznak az ingatlan becsértésén 10% kiegészítésben nagy értékes papírokban a kiküldött kezébe kerül. 3-szor. Vevő köteles a vételár 3-egyed részét az árverés napján az árverési jegyzékben megjelölt számmaladandó l. 2. 3. hónapig tartó kamattal együtt ezen kir. törvények szerinti feltétellel befizetni. A bontásnak az utolsó részlete fog becsültatni. A feltételek többi része a fentiekkel és végrehajtási megvételről Felhívattak azok, kik az árverésre kiírt dírtól eladandó jogokat érvényesíthetik, vagy eladandó jogokat érvényesíthetik vélnék, hogy a részbeni kezeseiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közlése napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítés nem vetek is, ezen kir. törvényekben nyújták be: különben azok a végrehajtási folyamat nem gátolva, egyedül a vételár feleslegesen fogunk uszítani. Végül felszólítottunk azon jelzálogos hitelvezők, kik nem ezen törvények szerkhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselőköt véglet helyben megbízott rendelkeznek, s annak nevé és lakását az eladási jelenték be, ellenkező esetben Boér Kálmán ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügyvédnek által fogunk képviselni. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyv-író hatóság 1878 évi december hó 6-ik napján.

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA. Az asszony empitány orra. Elbeszélés. Írta: Gorovay Miksa. (Folytatás). Ezt magam is bőlesen tudom, mondó mosolygva, s tökéletesen oszont véleményét, de épp az előbb mondtam önmeg, hogy asszony, s így... De hagyjuk el a tárgyat s beszéljünk inkább önről barátom, én is érdeklődöm ön iránt... Készítem asszonyom! de... az ön élet-történetét hallva, okosabban tartom a magamét elhalgaltatni, hogy kisebbnek tűnjék fel szememben, mint a minő valóban vagyok. Mostan pedig, mintha ómitán valótlan be gyengeséget, engedje meg, hogy magam mellöztem. Általra azon, ragaszkodást, melylyel indokaithoz viselkedik, nem kísértem meg többé, az enyémektől nagyságra ocsogtatóm, hanem felhívom becses figyelmét, egy tanácsot adó kéresemre, melynek elmondásával egyetemben szolgálhat készségemet is óhajtánám nagysádnak felajánlani... Szóljon Szekélyes ur, és én a legnagyobb örömmel hallgatom tanácsait s fogadom el szolgálatait, ha azok nem olyanok, melyek áldozatot igényelnek. Egyuttal kijelentem abbéli örömmel, hogy személyét illetőleg, nem csatlakoztam La Vatter tudományban.

Becske Lajos, h. elnök. (460.) Dániel örökös könyvnyomdájában.

félnek egyaránt kellemetlen alkalom ilyen kérdésekben ne ismétlődjenek, a horvát tartománygyűlés elnöksége az átírtatva adandó válaszban említsék fel, hogy legelőször volna a közös országgyűlés házszabályait egy módosítani, hogy a horvát képviselőknek, mint egy királyi ságnak a tartománygyűlésen kollektíve választott képviselőinek megbízólevele jövőre ne középkéz az igazoló választmány tanácskozásának és határozatainak tárgyát.

Vagy is más szóval, ezentel a horvát képviselők mandátumait ne legyen jogába a magyar képviselőháznak felülvizsgálni s azok érvényességére felelt határozni.

Lám milyen bölcsesek ezek a mi testvéreink; azt akarják kivinni, hogy ha Bergengóziából felkerednek egy tucstat szotnyák, egész fűdilitér helyett foglalhasson országgyűlésünkön, mihelyt kibírja azt mondani, hogy ő horvát.

Ilyen íres fejű pöfeszkecskék csak is olyanoktól telik ki, kik bár érzik gyengeségeiket, — de egy biztató szó nem hagyja őket nyugodni és a meszebeli egér módjára cincuzogva játszanak az alvó oroszokkal; kíváncsiak vagyunk tudni, hogy vajon már legközelebb nem fogják-e követelni, hogy a magyar országgyűlés Zágórában tartassék meg, nehogy a tisztelt horvát képviselők kénytelenek legyenek Budapestre ferasztani magukat.

Hát miért ne! A szemtelenség és arcaklátáság egy olyan lejtő, melyen csak akkor van megállapodás, ha csattanós pofon jelenti, hogy azontul a m b e r e k vannak.

Politikai hírek.

A kölcsonrtárgyalások — mint Bécsből írják. — befejeztettek, s egy szerződés irattal alá, melynekfolyga a consortium, az összeg megállapítása nélkül kötelezi magát, hogy az 1879-ik évben a magyar államháztartásban, az erre vonatkozó legújabb törvény értelmében, meg beváltandó kincstári utalványok beváltására, a deficit és a megszűlési kiadások fedezésére szükséges összeget részint aranyjárdákra, részint domániai papírokra megállapítandó árfolyam mellett beszerzi. A szerződések már aláírtak.

A bolgár trón betöltése jelenleg igen élénken foglalkoztatja az orosz udvaron kívül a portát és az angol nagy követseget is. Fejedelmi jelöltül Bibencot, az egykori Moldvaország fejedelmének utolsó fiágát emlegetik.

A fővárosból.

Hétköznapok következnek. Az iparos és kereskedő besújka tarka-barka bazárját, melybe hosszú hónapok óta utolsó reményhorgonyát veté. Hisz útlele elég jó ment, a horog elég jól fogott! Vásárló közönségben nem volt hiány, a kalmárhelyiségek napfosztag szufolva valának. Eljötték a boldog gazdagok, hogy a karácsonyi örömeire megkönysésként vaskos erzenyűket pár száz forinttal. Elhozza a szegény a maga megakartott fillért s ajándékra adta. Jutott mindenki... De most, hogy a pénztárállatok a számadások elkészítése van

hátra s az úletember reszkető kézzel nyitja meg Wertheim szekrényének mászányi ajtaját, hogy meglóssa az öreg és ifjú bankók sokadalmát, meg-megszisszen olykor, mert észbe jutnak azok a gyönyörűséges zöld hasu váltók, melyeket most be kell érniei más gyönyörűbb zöld hasu bankókkal. Alig marad belőlük annyi, — a miből a feleslegnek farsangira telik.

Mert hát a farsang tegnap beköszöntött A vigadó ablakait az új bérlő kivilágítja s Carneval hercege ösengő zenezővel tartá bevonnulást a fényes termekbe. És ott voltak hódoló alvatlálók, hogy lojalitásukat kifejezzék. Az ifjúság, mely táncolva kezd az életet, a házassaladók, kik adóságraik hinárából egy gazdaság leány agraal szárnyait szerencének ki-röppenni, az agglégények, kik tíz év alatt tíz kosarat szereztek maguknak, de azért még elbennak a remény, hogy a jövő e kosarakat virágokká fogja behinteni. Carneval herceg körüljárta híveinek udvarát, hegyes mosolyával hódolatokat s köztük elismerésé jeleül piros képi, puha fogat, édes beggy, de néhéz emésztésű finoktat osztogatott.

A farsang idény hosszú lesz; eltart közel nyolc hétig. Eddig 15 elítélőt, 20 koszaroskát, 7 álarosot estélyt és 12 zárkórú rivaltam jegyeztem fel róla krónikámban. Jut tehát minden napra átlagos számításal egy együdbőrdésből. Szegény családok, szívenből méltányolva az önké homlokirányait. De tapasztalásból tudom, hogy e redők csak az elhatározás peresége tartanak s látra a világ lépő leány gyerengésé örömet, világot se lenne egy apa sem ennek megvontója. — Homlokra egykötly a kisit, megvontója piruló arcát s szeretettel ismétlő előtte hússzor is: Elmegyek, fiám, ebbe, abba, meg amabba; az én leányomnak nem szabad hiányzania a szépek versenyéből; szajbatok magutoknak három rendbeli, az ára az én gondom lesz, és előteremttem, elő én akar a föld alól. Egegyelőre ugyan nem tudja a jó öreg ur, hogy a föld melyik rétegében kell majd kaparszása a kincs után, melyre farsang végével szűksége lesz a számlák kifizetéséhez, de addig még mesze van: majd estébe jut.

Orlon.

A helyzet Oroszországban.

Éhség, háboru, pestis, forradalom. Ezek uralkodnak most Oroszországban. Az éhség a szegényebbek kunyóiban egyre szedi áldozatát. E bajokhoz járult lejjebb az irózatott betegség, a dögvész, mely borzasztóan dühög.

A járvány kitörése óta Weljanka faluban 400 ember halt. Jenotajevsk körülben kilenc ezer húsztíz ember lett áldozata a dögvésznek.

Kiewben január 5-én, ismét volt diák lázongás. Nagyszámú katonaságnak azozban átkért az elégedetlenségüket szíven, sőt kétszázat közülük elfogott. Azt is beszélték, hogy a diákok közül többen ki fognak vésztetni. Szamara kerület Bugulma nevű városában a tatárok föllázadva fegyverhez fogtak, a császári hivatalnokokat részben elkergettek részben agyonlőtték, a hivatalos okmányokat megsemmisítették, mire függetlenségüket proklamálták. — Szamara kormányzója a lázadókat katonasággal rendre hozta, a parókákat, de sikerrel. A fölkeltés mindinkább terjed. Ha ezek lyessen nem akadályozzák azt, néhány nap alatt megvan Szamara és utána Kzvan már nem állandóan orosz hatalom alatt.

Törvényszéki csarnok.

Debreczen, január 10. Borus Sándor h.-bagosi földbírók bepanaszolta, miszerint ugyanazon község határára az ugynevezett „Szabó-rét” dűlőben levő föld-

jén egy 200 keresztből kicsépett, kazalba rakott 120 ft értékű rozs és buza szalmáját, mint 1878-ik évi november hó 13-án, este 4—6 óráigján L. Szabó Imre, Szegedi Imre, Gyönyörű Gergely, Varga József és Dószegi Sándor felgyújtották, s kertjéből a meggyet is ellopák.

A vizsgálat megindítván, kiderült az is, hogy november 6-án ugyanazon tettesek a Györke János csonka halommal levő 3 kupkórját is felgyújtották, s ez által 3 forintig megkárosították.

Denkivül szintén L. Szabó Imre s társai a Kas József bagosi lakos 2 ft. értékű 4 véka kolompírját is elorolták. A múlt évi nov. 13-tól vizsgálati fogás-ban levő, s a hatóság biznyolat szerint elölőletű L. Szabó Imre 17 éres bagosi illetőségű szántó-terét tanagsa bevallja, miszerint nov. 7-én reggeli harangos után 7 darab tenetet a „Szabó-rét” nevű földre kihajított, s már akkor Szegedi Imrét és Gyönyörű Gergelyt ott találta, hárman aztán együtt elmentek Kas Józsefhez burgonyát lopni, azt a borus szalmája mellett tüzetgyújtva a Szegedi Imre által hozott serpenyőben megfűtötték s annak megverése után Szegedi Imre egy szalma csóvát gyújtott, és a szalmakazal alá dugta, mitől az meggyűdött.

Büntetés pedig tagadása dacára szemébe mondják, hogy midőn először a tüzet eloltani sikerült, az L. Szabó Imre újra felpiszkálta, s midőn ismét lángra kapott, káromkodások közt megpillto társainak az elolást, sőt azoknak kezükre is tűtt az olást, hogy, az Isten se engedje, hogy elaludják. Bevallja az is, hogy a Györke János kórja felgyújtásában is tettes, mert Szegedi Imre kért Gyönyörű Gergelytől gyufát, s az gyújtotta meg az első kupkórót, a másodikát ön-vallomástörvő, a harmadikat pedig ismét Szegedi Imre.

Szegedi Imre, ki szintén nov. 13-kától fogva van, és 15 éres, rovtól előléletű h.-bagosi illetőségű eseléd, a burgonya lopást, valamint a szalmakazal s kupkór felgyújtását, s ezenkívül a karó és meggylopást is beismeri. A még eddig nem fejtett Gyönyörű Gergely, zárra levő 15 éres, h.-bagosi lakos, eseléd, a krumpjlopást, a szalmakazal és kupkór gyújtogatását szintén beismeri, valamint a kórótolvajlást is, a lopott meggyből pedig evett.

Nagy Gáspár és Varga József, magokat a meggylopásban tették részesekké. A tárgyalás befejezése után a kir. törvény szék: L. Szabó Imrét és Szegedi Imrét gyújtási börtönről 4—4 havi börtönrre, Gyönyörű Gergelyt pedig eddig kitöltött vizsgálati fogásának büntetésébe tudomására jogerősen elítélte.

BUDAPESTI HIREK. A városi Igéti fűrdő építéséhez kora tavassza hozzáfognak. Az idők jöle. Az osztrák-magyar bank intézeténél pályázat hirdettet 17 hivataloslag állomásra Nem kevesebb, mint ezerhátszáz folymodás adatot be. Joachim, a hegedűművész, ez időszert a fővárosban tart hangversenyeket. A Duna vize félelmesen növekedik. Keresztelő és esküvő egy egyszerre tegnapelőtt Budán. Egy szűd kisasszony tért át a keresztény hitre; a keresztelés aztán az esküvő következett. Völögyény volt Farkas Alajos távirati tiszt.

VIDÉK.

A „Debreczen” levelezés. Rév-Komárom, jan. 8. Az óvodai gyermekek karácsonyi ünneplése mult hó 23-án délután tartott meg. — Egyik, ezen estébe, berendezett „Betelem”-mel és karácsonyfával felkísérett tantomemben meggyűltek a szülők és más vendégek, kik szenttanul akartak lenni a gyermekek ártatlan

boldog örömeinek. Az intézeti jeles énekkar elzenge „Jelgétjét”, t. i. a katolikusok szokásos üdvözlését, azután pedig kezdetét vette a mintegy félórás tánc „pásztorjáték”, melyet az óvodások — fiúk és lányok — adtak elő két tanítóúrnők vezetése mellett.

Az egy éri ünnepek január 25-én an elesett katonák óngyetei s árvái javára Nirczi F. ur termében táncgyülmalt rendeznek. Sajnos, hogy a magyar ember csak úgy képes adakozásra, ha ő is mulat mellette.

A korcsolyázók öröme teljes. A korcsolyaivad tetőpontját érte. Elvezet nézni a tarka tömeg mozgását a megnyergető Duna hatán. Az elbűkés már e mulatsággal egyjuttató dollog. A sport ezen nemének is beírtaí okok annyit kívánának és kívánhatnak, hogy a korcsolyázásra biztos tét jelöltessek ki; a lélek ezen tájakon karóra kötött szalmakazalokkal jeleztesenek, s legalább egy szál rendőrlégény a Duna-parton tartózkodoz. Így aztan megélehtünk a — jég hátán!

Egy új adómet talált fel Pengl Ignác (rendőrgyöl), ki a vendéglő helységében bejáró minden haszálótól 5 krt fizettet a városi körház javára, — az neki mindegy, ha a házálót áruve, vagy sem, csak 5 krt vagy oda, és e esélből az agyó meté persely állított. A persely alig pár heti alkalmassá után már meg lehetőszen megelti, s tartalma legközelebb eséljének fog áradani. — Lám, lám ilyen embert kellene miszternek aplikálni, a ki nemcsak a magyaroktól tudja huzni a bőrt, hanem a házáló németeket is megvámolja és tud pánat teremteni ott is, a hol a miszster ur nem is gondolja.

Csüörtök este több tisztességes molnár segéd beszélgetés és borogasztás végett befordult K. P. dunasori korcsolyájába. Folyt a mulatság jó kedvvel, vidáman, a mint illik is; végre az egyik mulató fia az elfogyasztott borét fizetni akart, a vendégles azonban a helyett, hogy illendően, behunyt szemmel eltette volna a bor árát, minden szóváltás nélkül hidegterüen két poharat huzott ki vendége zsebéből. No lett ezután „ne mulass”, mert a többi molnár segédek, társuknak ily vesztele által magukat sértve érezvén, pohárgyűjtő pajtasukat jól kilégítették.

G. S.

VIDÉKI HIREK. Az unjocozási Bihar-megyében e hó 15-én veszi kezdetét. Hosszupályi községben az iskolás gyermekek közt a himnő fűdhög, minek következtében az iskola bezárattat. A saári korcsolyában duhaj legények a bíró, a miér közt esendire intette, úgy megverték, hogy 1 órá mulat meghalt. Veszedelemes utitárs. A múlt hó végén egy paraszt és a molnár Ottóráról a Kismarton melletti Szt. Györgyre mentek. Beestelődött mikor visszafelé jöttek, midőn egyszerre a hófányi mezőfelé jöttek a molnár, kinek pénz volt, társa hirtelen megragadta és az áróka akarta döníteni. A vélelem azonban a molnárnak kedvezett, mert nem ő, hanem gonosz utitárs esett bele az áróka, és így a molnárnak sikerült a sötétben elmenekülni.

A JOGÁSZ-BÁL.

Debreczen, jan. 11.

A debreczeni joghallgatók tegnap tartották a színház termében táncestélyüket. A jelen volt hölgyközörmű — elmondhatjuk — hogy városunk s a vidék hölgyeinek legzsebb táviragából volt volna. Könyvedén lejtett táviragból volt volna. Könyvedén lejtett táviragból volt volna. Könyvedén lejtett táviragból volt volna. Könyvedén lejtett táviragból volt volna.

de jól tetted, hogy beváltottad ígérte-dét. egész boldoggá tetted... no! ennek meg is kellett történni, hisz „Hungar” vagy, azok pedig még elvették árán is bevérték addott szarukat. Ugye kedves öregem, válam lezessz lakáson, s soká maradsz Londonban, ne félj! nem oly unalmas, az úrerek e város, a mint, a mindég bálozó franciák szólták mondani, nem bizony különben icsi fogok mindent követni, hogy jól taláid magad, kedves Aristoteles! „hahaha!” Látd meg most sem hagyott el pajzánsgóm. Nem egy könnyen bontakozva ki öltöz karjából, kacsagya mondam, vállára úte: „Csak fékezd örömed kedves Aesculapom! mert nem vagyok ám egyedül, barátimnak is magamnak hostam, kiket van szerencsém neked ezennel bemutatni, ime Lubim Loire ügyvéd barátom.

Órák! a nem várt szerencsének, s engedjék meg, hogy önök egy már ismert phraissal fogadhassam, ugyanis: „Les amis, des mes amis, sont mes amis, „mond ó udvariasan, s most kérem, méltóztassanak beszélálni. A szobába belépve, helyet foglaltunk, s a grófné elkézd elmondani a kis dötornök, mint ajánlgattam őt, s mily melegen beszéltem képességéről. (Vége köv.)

„Szerruss Abellinó! hozott Isten! ejnye

